

Teatre lliure

© Pau Carrió

ivan i els gossos

de **Hattie Naylor**

direcció **Pau Carrió**

Teatre Lliure Gràcia – del 21 al 25 de novembre / 18 i 25 de gener i 1 i 8 de febrer

MEMÒRIA EUROPEA – RÚSSIA SEGLE XX

Ivan i els gossos

de **Hattie Naylor** direcció **Pau Carrió**

---

intèrpret **Pol López**

---

traducció de l'anglès **Pau Carrió** / il·luminació **Raimon Rius** / espai sonor
Raffel Plana / veus en *off* **Paula Blanco, Miquel Cabal** i **Xènia Diakonova**

---

producció **Teatre Lliure**

---

espectacle en català

durada **1h. sense pausa**

el 23/11 col·loqui amb la companyia després de la funció

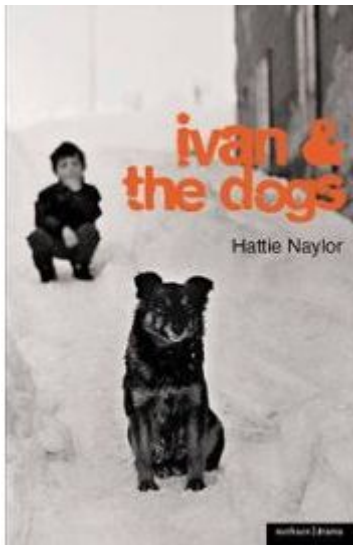
sala adaptada / sistema d'anell magnètic per a persones amb discapacitat auditiva

horaris   de dimecres a divendres a les 20:30h.
                      dissabte a les 17:30h. i a les 21h.
                      diumenge a les 18h.

preus   28€/ 19,05€ dimecres dia de l'espectador / 23,55€ amb descompte* (excepte
                      dia de l'espectador)

Tots els diners s'havien acabat. I no hi havia res amb què comprar menjar. Les mares i els pares van intentar desfer-se de tot el que fos prescindible. Els gossos van ser el primer. Els feien pujar al cotxe, els portaven fins a l'altra banda de la ciutat i els deixaven allà. Però fins i tot així no hi havia diners. I van portar alguns nens fins a l'altra banda de la ciutat i els van deixar allà. Aleshores jo tenia quatre anys.

Concebuda inicialment per a la ràdio *Ivan and The Dogs* es va estrenar al Soho Theatre de Londres l'octubre del 2010 i va ser nominada als Premis Olivier 2011.

La versió radiofònica dirigida per Paul Dogson ja havia guanyat el Tinniswood Award al millor drama original el 2009. La peça ha estat traduïda a més de 8 idiomes i s'ha estrenat en diversos països d'Europa i d'Amèrica.

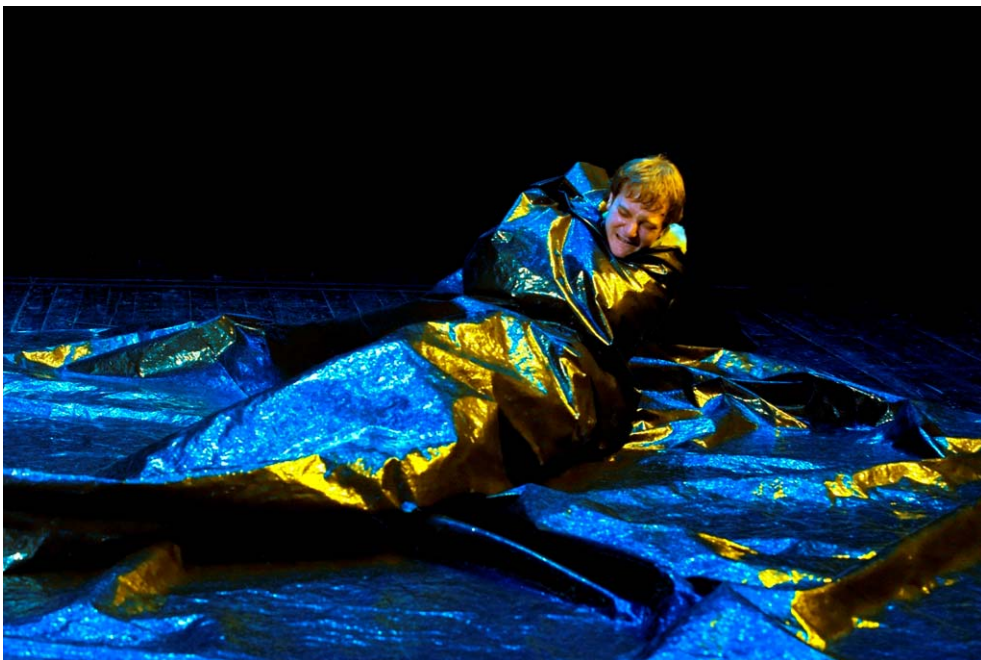

Les històries de nens salvatges, nens que creixen sols, o adoptats per animals, són presents des de sempre a la mitologia, a la literatura, al cinema... Ròmul i Rem, Mowgli, Tarzan, l'Enfant Sauvage... Els casos reals són molts, i són sovint objecte d'estudi d'antropòlegs i sociòlegs com a mirall de la naturalesa humana i dels processos de socialització. La nostra és la història real d'Ivan Mixúkov.

Quan aquests dies algú em pregunta *“que estàs assajant?”* i explico *“la història d'un nen que es va escapar de casa amb 4 anys i va acabar vivint amb un grup de gossos”*, tothom em respon *“ostres, pobre!”*. Amb el Pol ens sembla que el millor que li va passar a l'Ivan Mixúkov, durant els anys que va viure als carrers de Moscou, va ser precisament que l'adoptessin els gossos. Els carrers de moltes grans ciutats, que si seguim *“desfent-nos de tot allò que és prescindible”* aviat poden ser les nostres, són plens de nens que s'escapen de casa o són abandonats de molt petits, i la majoria acaben absorbits per la droga i per xarxes d'explotació sexual. L'Ivan es va escapar de tot això i, per fer-ho, va haver d'escapar-se dels humans.

Ivan i els gossos va ser escrita fa tot just fa tres anys, i des d'aleshores ha estat traduïda a més de vuit idiomes, premiada i estrenada arreu. Em sembla que és així perquè es tracta d'una història petita i senzilla que des d'aquesta aparent simplicitat ens permet fer-nos grans preguntes sobre què és allò que fem per merèixer l'adjectiu d'*humans*.

Pau Carrió

la crítica ha dit...

“Ivan i els gossos és un bon conte que exposa la crueltat de l’èsser humà i, molt per sobre, la situació de les classes més febles a la Rússia actual, tot i que ens recordi, i molt, els ambients que descrivia Charles Dickens.”

Santi Fondevila (**ARA**)

“La revelació de Pol López es va produir fa dos anys, dirigit per Julio Manrique, fent de Bobby, un dels dos protagonistes d’American Buffalo: esplèndid. La consagració, abans d’ahir: gairebé tots drets, els espectadors que omplien el Lliure de Gràcia aplaudien amb entusiasme i amb bravos i crits d’aprovació la seva actuació a Ivan i els gossos. (...) Pau Carrió ha guiat Pol López en un procés ple de subtileses vocals i gestuals. Aquest és un d’aquells espectacles on es fa evident l’estreta complicitat entre l’intèrpret i el director, que va més enllà de la disciplina del primer i l’autoritat del segon.”

Joan Anton Benach (**La Vanguardia**)

“Una apoteòsica estrena. La màgia del teatre s’ha instal·lat fins demà (només) al Lliure de Gràcia. I no perquè hi hagi cap truc. Actor, text i emoció, simplement, es barregen d’una manera excel·lent a Ivan i els gossos, el monòleg que dirigeix Pau Carrió i que interpreta Pol López, [que] aquí es doctora cum laude en un teatre tan emblemàtic com és el Lliure de Gràcia. (...) Aquest jove actor té carisma, en el seu cas s’hauria de parlar d’àngel, per omplir ell sol l’escenari, amb prou feines ajudat per un enorme plàstic fosc. Carrió dirigeix amb delicadesa i tacte una història explicada en un efectiu flashback que ens trasllada als carrers de Moscou. (...) Sis funcions no semblen suficients per a un muntatge necessari, imprescindible, pel que explica i per com ho explica. Malgrat els condicionants de les programacions tancades, faria bé Pasqual de buscar al més aviat possible un forat per a aquest conte que és més que un «fons d’armari» d’un teatre, com el director artístic el va definir per presentar-lo. És un vestit de gala; modest, però gran. Una petita joia.

Jose Carlos Sorribes (**El Periódico**)

Hattie Naylor

Nascuda a Londres, va estudiar pintura a la Slade School of Art. La seva primera peça teatral, *The Box*, va ser acceptada al BBC Radio Young Playwrights Festival. Des de llavors ha guanyat diversos premis nacionals i internacionals per les seves peces de teatre radiofònic. Actualment escriu per al teatre, cinema i òpera.

És autora, entre altres peces, de *Solaris*, *Daphnis and Chloe*, *Clarissa* i el serial *The Diaries of Samuel Pepys* per a la ràdio; *Mother Savage*, *Alice Through the Looking Glass*, *The Nutcracker*, *Going Dark*, *The French Detective and the Blue Dog*, *The Judgement of Macbeth* i *Comfort* per al teatre, i *Piccard in Space* per a l'òpera.

més informació

<http://unitedagents.co.uk/hattie-naylor>

Pau Carrió

(Barcelona, 1981)

Llicenciat en Direcció Escènica i Dramatúrgia. El 2002 va dirigir un text propi, *G-8 (porta tancada)*, i més tard *El viatge* d'Andrea Segura i *Davant de l'Home: Thomas Bernhard* d'Esteve Soler. Entre els seus últims espectacles destaca la lectura dramatitzada *Només uns versos* (Teatre Lliure, 2010) i *Hedda Gabler*, de Henrik Ibsen (Biblioteca Nacional de Catalunya, 2008).

Ha col·laborat com a ajudant de direcció, signant també espais sonors, música i vídeo, amb Àlex Rigola (*Días mejores*, de Richard Dresser; *Arbusht*, de Paco Zarzoso; *La nit just abans dels boscos*, de B-M. Koltès; *2666*, de Roberto Bolaño; *El buñuelo de Hamlet* de Luis Buñuel i Pepín Bello, *Rock'n'roll*, de Tom Stoppard; *Nixon-Frost* i *Nixon-Frost (unplugged escènic)*, de Peter Morgan), Oriol Broggi (*Hamlet*, de W. Shakespeare; *Magnus*, de Jordi Teixidor; *Primera història d'Esther*, de Salvador Espriu; *El carter del Rei*, de R. Tagore; *Antígona*, de Sòfocles, i *Hamlet*, de W. Shakespeare) i Manel Dueso, entre d'altres (*JRS. De dotze anys*). També ha muntat diversos actes, i ha fet de guionista de televisió, de guitarrista i vocalista en diversos grups i actualment és assistent de l'equip de direcció artística del Teatre Lliure. La temporada 2011/2012 va coordinar i dirigir el cicle *Cartes Lliures*, i aquesta, amb Marc Artigau, ha coordinat el cicle *3 d'un glop* inclòs al projecte Aixopluc.

Pol López

Debuta professionalment amb l'obra *Ran del camí* d'Anton Txékhov, dir. Joan Castells (TNC, 2002).

Es llicencia en Art Dramàtic en l'Especialitat de Text per l'Institut del Teatre de Barcelona el curs 2009-2010. Al 2010 interpreta el personatge de Bobby a *American Buffalo* de David Mamet, dir. Julio Manrique (Espai Lliure) que gira per Catalunya i es prorroga en temporada. Per aquest paper és nominat als Premis Butaca 2010 al Millor Actor de Repartiment.

El mateix any participa en *Anita coliflor*, de Pablo Rosal (Teatre Gaudí, Círcol Maldà i breu gira per Catalunya l'any següent). Al 2011 interpreta el personatge de Billy a *L'arquitecte* de David Greig, sota la direcció de Julio Manrique (Teatre Lliure). Fa temporada amb *American Buffalo* al Teatro de La Abadía de Madrid. Interpreta el personatge de Tibald a *Julieta&Romeo* de Marc Martínez (Festival Grec, Teatro Español de Madrid).

Al 2012 la Companyia Solitària, de la qual és integrant, guanya la Beca Desperta i estrenen a la Nau Ivanow un text d'Aleix Aguilà dirigit per ell mateix. Interpreta el personatge d'Albert a *La monja enterrada en vida*, dirigida per Nao Albet i Marcel Borràs. Forma part del repartiment de *Cartes des de Tahrir*, sota la direcció de Pau Carrió (cicle Cartes Lliures, i després a La Seca). Fa temporada amb l'espectacle *Lava*, de Studio Orka, dins del cicle El Lliure dels nens.

Aquest mateix any s'estrena com a director amb l'obra *Nòmades* d'Aleix Aguilà amb Pau Viñals (Companyia Solitària) dins el festival Stripart que coordina l'Antic Teatre. L'obra fa gira per Terrats de Barcelona durant l'estiu.

En el mitjà audiovisual, ha participat com a secundari a la sèrie *Kubala Moreno i Manchón* deTV3, i ha treballat en cinema per a televisió sota la direcció de Sílvia Munt en dues ocasions. També ha estat sota les ordres de Paco Mir, Fernando León de Aranoa i Mikel Gurrea.

Actualment interpreta diversos personatges del programa de televisió *Polònia*, dirigit per Toni Soler (TV3).